

Có Nhà Về, Có Người Đợi, Có Cơm Để Ăn

Thực chất, hạnh phúc đời người chỉ đơn giản vậy thôi!

Sandy

Con người ta sau khi trải qua bão tố cuộc đời có lẽ sẽ hiểu, hóa ra hạnh phúc giản đơn đến vậy, có một ngôi nhà ấm áp, trong ngôi nhà đó có người mình yêu thương, một ngày ba bữa, xuân hạ thu đông, cùng bạn trải qua những ngày bình dị của cuộc đời là đủ rồi.

01

Mỗi người chúng ta, ai cũng đều mong muốn sống một cuộc sống hạnh phúc, nhưng không phải ai cũng hiểu thế nào là hạnh phúc thật sự. Tôi từng nghe qua một câu chuyện:

Một chú chó nhỏ hỏi mẹ mình rằng hạnh phúc ở đâu? Chó mẹ trả lời: “Hạnh phúc ở cái đuôi của con”. Nghe xong chó con không ngừng cố gắng ngoảnh đầu nhìn cái đuôi của mình, chú muốn xem xem hạnh phúc trông như thế nào. Nhưng dù chú có cố gắng thế nào thì cũng không nhìn thấy gì mà chỉ cảm thấy đau đầu chóng mặt. Chú chó liền nói với mẹ, chó mẹ mỉm cười: “Con à, đừng cố tìm nữa, chỉ cần con

luôn đi về phía trước, hạnh phúc sẽ luôn đi theo con.”

Câu chuyện này để lại trong tôi một ấn tượng khó quên, nó giúp tôi hiểu rằng, rất nhiều người trong chúng ta đều có phúc mà không biết hưởng, không biết trân trọng những gì xung quanh. Thực ra hạnh phúc rất đơn giản: tan làm ra khỏi công ty, bạn biết rằng mình nên đi về đâu; khi màn đêm buông xuống, bạn biết rằng luôn có một ngọn đèn thấp sáng đợi bạn; xoa chiếc bụng trống rỗng, bạn biết rằng có một bàn ăn nóng hổi đang đợi mình ở nhà,...Đôi khi những điều bình dị xung quanh bạn, những điều bạn cho là không có gì lại vô cùng quý giá. Có nhà về, có người đợi, có cơm ăn đáng quý hơn suy nghĩ của bạn rất nhiều.

02

Hạnh phúc lớn nhất của một người là có một bến đỗ bình yên, dù cho bên ngoài phong ba gió bão chỉ cần ở nơi đây bạn sẽ cảm thấy an tâm lạ thường. Cách đây mấy năm, tôi có xem một bộ phim điện ảnh nói về một cậu bé chưa đầy 18 tuổi bị đả kích nặng nề vì bố mẹ ly hôn, nên đã bỏ nhà ra đi, theo người xấu làm chi phiếu giả. Cậu ấy rất thông minh, có thể nói là thiên tài, khi cảnh sát bắt được cậu ấy, cậu ấy đã lừa được hơn 600.000 USD từ 28 quốc gia trong đó có cả Mỹ. Cậu ta trở thành tội phạm trẻ tuổi nhất và “khó chơi” nhất đối với cảnh sát.

Trước khi bị bắt, mặc dù có rất nhiều tiền nhưng cậu ấy không hề cảm thấy hạnh phúc, nhất là vào dịp Giáng sinh, cậu ta đều gọi điện cho cảnh sát để bắt mình để bớt đi cảm giác cơ đơn lạc lõng. Cuối cùng vì đã quá ngấy với trò mèo vờn chuột này nên sau khi gọi điện cho cảnh sát, cậu đã cố tình để lại manh mối để bị bắt.

Ước nguyện duy nhất của cậu ấy trước khi vào tù là có thể về thăm nhà một chuyến. Khi cậu ấy đứng ngoài cửa nhà mình, nhìn thấy dưới ánh đèn ấm áp, một gia đình đình đang quây quần vui vẻ, đã rơi giọt nước mắt hối hận. Con người ta sau khi trải qua bão tố cuộc đời có lẽ sẽ hiểu, hóa ra hạnh phúc giản dị đến vậy, có một ngôi nhà ấm áp

trong ngôi nhà đó có người mình yêu thương, một ngày ba bữa, xuân hạ thu đông, cùng bạn trải qua những ngày bình dị của cuộc đời là đủ rồi.

03

Hạnh phúc là những điều giản dị nhất mà cũng khó có được nhất, nhưng nhiều khi chúng ta lại xem nhẹ nó. Tôi có một người chú họ, trai gái đủ cả, vợ dịu dàng, công việc thuận lợi. Một gia đình như vậy lẽ ra sẽ rất hạnh phúc, nhưng chú ấy lại không biết tự thoả mãn, tự tay phá vỡ hạnh phúc của mình.

Chú ấy đã ngoại tình với một đồng nghiệp trong công ty, sau khi mọi chuyện vỡ lở, hai vợ chồng chú ấy ly hôn, mà cô tình nhân kia thật ra chỉ thích tiền của chú ấy, nên cuối cùng chú ấy trắng tay, mất hết tất cả. Mỗi ngày chú ấy đi làm về, mở cửa ra chỉ thấy căn phòng

trống rỗng lạnh lẽo, nhớ lại những ngày tháng bình dị mà chú ấy đã cho rằng bản thân đã chán ngấy, đến nay nó lại trở thành một điều xa xỉ.

Có người nói: *“Hạnh phúc là dù xảy ra việc gì thì người, việc xung quanh bạn vẫn không thay đổi. Dưới ánh đèn của bàn ăn, vẫn người ấy, vẫn ngồi vị trí ấy, vẫn kể câu chuyện ấy, con trẻ kể chuyện ở trường, người lớn kể chuyện công việc, mùi rau xào truyền ra từ phòng bếp, tiếng tí vi từ vang lên từ phòng khách, người buổi sáng vẫy tay chào tạm biệt tối đến vẫn quay về.”*

Chú họ tôi cũng đã từng có cuộc sống bình dị mà hạnh phúc như vậy, chỉ tiếc rằng chú ấy không biết cách trân trọng nó, đến nay hối hận không kịp. Lỡ một chuyến xe bus vẫn còn có chuyến sau; tiền tiêu hết vẫn có thể kiếm lại; mất việc, vẫn có thể tìm việc khác. Chỉ có gia đình và người thân không thể thay thế. Nhà là nơi bắt đầu cũng là nơi kết thúc cuộc đời của mỗi người chúng ta, là bến đỗ bình yên cho tâm hồn và sức khỏe của chúng ta.

Hãy trân trọng những gì bạn đang có trước khi quá muộn.

Sandy